USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobce: **S. O. A.**, zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2021, č. j. OAM-16/ZA-ZA11-K03-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 11. 2023, č. j. 33 Az 14/2022 - 37,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 21. 5. 2021, č. j. OAM-16/ZA-ZA11-K03-2021, žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Krajský soud v Brně žalobu proti napadenému rozhodnutí zamítl. Dospěl k závěru, že žádný z azylově relevantních důvodů ve smyslu § 12 zákona o azylu nebyl naplněn. Žalovaný proto postupoval v souladu se zákonem, pokud žalobci azyl neudělil. Také v intencích podmínek pro udělení doplňkové ochrany posoudil žalovaný azylový příběh žalobce správně, jestliže v jeho případě neshledal nebezpečí vážné újmy.

[3] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Odkázal na důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Uvedl, že v průběhu řízení o jeho žádosti žalovaný nedostatečně posoudil skutečnosti týkající se jeho politické aktivity a s tím spojeným nebezpečím v případě návratu do Nigerie. Neztotožnil se ani se závěrem žalovaného, že není pravděpodobné, aby se dlouhodobě vládnoucí strana zaobírala politickými oponenty, kteří před 15 lety odcestovali ze země. Krajský soud pak dle stěžovatele nevedl řízení způsobem podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, neboť nezjistil skutečný stav věci.

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, *opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[5] Důvody pro podání kasační stížnosti taxativně vymezuje § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel ve svém podání sice formálně uvedl důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d), kasační argumentace ale tímto směrem vůbec nesměřuje. Stěžovatel nijak nebrojí proti závěrům krajského soudu. Pouze stručně popisuje svou životní situaci a následně se věcně vymezuje proti závěrům napadeného správního rozhodnutí a tvrdí, že byly dány důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Kasační stížnost se prakticky doslovně shoduje s obsahem žaloby.

[6] Tvrzení v kasační stížnosti tedy nijak nereagují na rozhodovací důvody napadeného rozsudku a pouze opakují argumentaci uvedenou v žalobě. Stěžovatel v podání pouze na dvou místech zaměnil slovo žalovaný za krajský soud. Kasační námitky v projednávané věci na rozsudek krajského soudu a v něm obsaženou argumentaci nijak nereagují, míří proti rozhodovacím důvodům žalovaného a jeho postupu.

[7] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Předmětem řízení o kasační stížnosti je proto rozhodnutí krajského soudu, což odpovídá i roli Nejvyššího správního soudu jako vrcholného soudního orgánu (čl. 92 Ústavy), který zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování soudů ve správním soudnictví (§ 12 odst. 1 a 2 s. ř. s.) (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 27. 2. 2024, č. j. 8 Azs 172/2020 - 66). Aby byly kasační námitky způsobilé věcného projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí soudu (srov. např. rozsudky ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016 - 38, nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 - 351). Z těchto důvodů tedy i kasační námitky, které v podstatě jen opakují žalobní tvrzení a alespoň v minimální míře nereagují na argumentaci krajského soudu, nepředstavují důvody podle § 103 s. ř. s., a jsou proto nepřípustné ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s.

[8] Stěžovatel přitom byl podle § 109 odst. 1 s. ř. s. usnesením ze dne 27. 12. 2023, č. j. 1 Azs 256/2023-11, vyzván k odstranění vad podání a byl poučen o tom, že kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., i o zákonných náležitostech kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. a o tom, že formulace konkrétních důvodů (kasačních námitek) je nezbytnou podmínkou projednatelnosti kasační stížnosti, neboť stěžovatel jimi vymezuje okruh přezkumu rozhodnutí krajského soudu ze strany Nejvyššího správního soudu, který je uplatněnými důvody zásadně vázán (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[9] Z výše uvedeného vyplývá, že kasační stížnost je dle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná, neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

[10] Nejvyšší správní soud výrokem I tohoto usnesení kasační stížnost odmítl [§ 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[11] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. března 2024

Ivo Pospíšil
předseda senátu